

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy ve věci

žalobkyně:

M. Š.

bytem V. B. 363

zastoupené advokátem Mgr. Lukášem Stočkem
sídlem K Nemocnici 18, Nový Jičín

proti

žalovanému:

Krajský úřad Zlínského kraje

sídlem Třída Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti osoby na řízení zúčastněné: **L. K.**, bytem V. B. 324

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2016, KUZZL 27603/2016,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba na řízení zúčastněná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla změněna část výroku III. v části týkající vypořádaných námitek žalobkyně a ve zbytku potvrzena zbývající část rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 1. 2016, č. j. MěÚ-RpR/01006/2016, kterým správní orgán I. stupně za použití § 129 odst. 2 a 3 a § 111 až § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „stavební zákon“) a § 5 a 6 vyhlášky č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu, stavebníkovi L. K. dodatečně povolil stavbu pilnice a manipulační plochy na pozemcích parc. č. X a X v katastrálním území V. B. Ve výroku II. rozhodnutí správní orgán I. stupně stanovil podmínky pro dokončení rozestavěné stavby. Ve výroku III. napadeného rozhodnutí správní orgán I. stupně stanovil, že námitky žalobkyně uvedené v bodech 1 – 18 se zamítají a námitkám uvedeným v bodech 21 a 22 bylo vyhověno. Tento výrok byl následně změněn rozhodnutím žalovaného, který opravil výrok o zamítnutí námitek žalobkyně co do rozsahu, kdy správním orgánem I. stupně nebylo rozhodnuto o všech námitkách žalobkyně (konkrétně nebylo rozhodnuto o námitce č. 19 a 20). Žalovaný tedy rozhodl o zamítnutí námitek žalobkyně č. 1-20, ve zbytku rozhodnutí potvrdil.
2. Žalobkyně požaduje zrušení napadeného rozhodnutí s odůvodněním, že: a) dodatečným povolením stavby bude výrazně narušena tzv. pohoda bydlení, kterou se správní orgány nezabývaly dostatečným způsobem. Vzhledem k postavení pilnice a blízkosti rodinného domu žalobkyně, když dům žalobkyně se nachází necelých 70 metrů od budovy pilnice, bylo právo na pohodu bydlení žalobkyně zcela jednoznačně narušeno. Správní orgány se nezabývaly konkrétní zvláštností lokality, vůbec nepřihlédli k tomu, že se daná lokalita nachází ve III. zóně CHKO Beskydy. Pohoda bydlení bude narušena nejen zvýšenou hladinou hluku a vibracemi, ale také zvýšeným znečištěním ovzduší pilinami, prachem a jinými emisemi;
b) umístěním pilnice do blízkosti rodinného domu byly porušeny zásady dané ustanovením § 14 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby – urbanisticky je stavba v rozporu s těmito zásadami, kdy je požadováno: „Při zajišťování ochrany staveb proti vnějšímu hluku, zejména od dopravy, se musí přednostně uplatňovat opatření urbanistická před opatřeními chránícími jednotlivé stavby tak, aby byly splněny podmínky pro ochranu hluku v chráněném venkovním prostoru, chráněném venkovním prostoru staveb a chráněném vnitřním prostoru staveb.“ Správní orgán nezohledňuje urbanistické hledisko, ale hodlá případný hluk a vibrace řešit až následně, po zkušebním provozu, stěnami nebo ukládáním pokut. Nezkoumá však, že lze překračování limitů předejít umístěním pilnice v rámci pozemku – stavebník má dostatečně velký prostor na svém pozemku, aby budovu umístil dál od rodinného domu žalobkyně, čímž by snížil působení hluku, vibrací a prachu;
c) žalobkyně v námitkách podaných dne 16. 12. 2013 namítala opožděné dodání podkladových materiálů stavebníkem, který porušil 90 denní lhůtu k odstranění vad všech podkladů stanovenou stavebním úřadem, a v této lhůtě dokumenty nedodal. Touto námitkou se správní orgán vůbec nezabýval. Pokud se týče žalovaného, ten nezákonným způsobem konstatoval, že nepovažuje porušení těchto lhůt za pochybení. Žalobkyně má za to, že řízení mělo být zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, když žalobce (zřejmě stavebník, pozn. soudu) požádal o prodloužení lhůty k doplnění žádosti dne 10. 4.

2013, tedy po uplynutí lhůty k odstranění vad žádosti. Přesto správní orgán I. stupně lhůtu prodloužil. Stavebník však nedodržel ani nově stanovenou lhůtu, pouze přislíbil, že všechny potřebné dokumenty v co nejkratší lhůtě doloží. Žalobkyně považuje ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu za obligatorní, a správní orgány posvěcují vadné jednání ze strany stavebníka, když řízení mělo být zastaveno;

d) není správné rozhodnutí žalovaného, resp. správního orgánu I. stupně, když dle souhlasného závazného stanoviska Krajské hygienické stanice č. j. KHSZL 06232/2012 ze dne 23. 4. 2012 bude záchod a umývárna pro pracovníky pilnice užívána ve vedlejším rodinném domě vzdáleném cca 40 m, což je v rozporu s ustanovením § 46 vyhlášky, která stanoví, že „ve stavbách pro výrobu a skladování se zřizují hygienická zařízení.“;

e) stavební úřad, potažmo žalovaný se nedostatečně zabývali všemi námitkami žalobkyně a rozhodnutí správního orgánu I. stupně i krajského úřadu trpí vadami, pro které by měla být tato rozhodnutí zrušena. Z důvodu ekonomie řízení žalobkyně odkazuje na námitky uplatněné ve správním řízení;

f) v projektové dokumentaci se nachází zcela úmyslná chyba. Jde o předpoklad stavebníka, že v objektu pilnice budou pracovat jen 2 zaměstnanci, na což navázal autor hlukové studie, že zdrojem hluku budou jen dva stroje. Toto není pravda, důkazy ve spise toto tvrzení vylučují. Řada strojů je automatická, nepotřebují přímý výkon pracovníka – např. cyklon a samotný katr. Vedle těchto dvou strojů tak budou zdrojem hluku další stroje, které mohou obsluhovat pracovníci – např. motorová pila, vysokozdvizný vozík apod. Je nutné zpracovat hlukovou studii znovu za jiných předpokladů. Stejně tak je chybný předpoklad, že budou současně pracovat jen dva zaměstnanci. Pilnice je provozem, kde se nebude dělat jen jedna věc, ale mnohé práce budou prováděny současně vedle sebe. Katr bude řezat automaticky pod dohledem jednoho pracovníka, druhý pracovník může dělat další činnost, do toho přijede nákladní automobil s kulatinou, bude ji skládat hydraulickou rukou, pro jejíž provoz je třeba mít spuštěný motor, to je další pracovník a další zdroj hluku. Žalobkyně na tuto skutečnost upozorňovala správní orgány, byla však odbyta s odůvodněním, že se jedná o spekulaci, žalobkyně však považuje své námitky za reálné a důvodné, odpovídající možnosti technologického postupu chodu pilnice;

g) správní orgány se nezabývaly námitkou vznesenou v průběhu řízení, a to prachem z rozsáhlých manipulačních ploch a z nekrytého pásového dopravníku, který bude vyvážet piliny z podpílí. Jde o další zdroje znečišťování, se kterými nepočítaly podklady předložené stavebníkem a které mají významný vliv na zvýšený výskyt prachu v dané lokalitě. Rozptylová studie tak trpí vadou, vychází ze špatných předpokladů, a pokud by vzala tyto skutečnosti v potaz, mohl být závěr studie jiný;

h) v mezidobí došlo k nové skutečnosti, když v řece Bystřici, která protéká danou lokalitou, v bezprostřední blízkosti stavby pilnice, byl zjištěn výskyt bobra evropského, což je silně ohrožený druh, který je chráněn zákonem č. 114/1992 Sb. Jeho ochrana je veřejným zájmem, který je vyšší než zájem soukromý, a je třeba k tomu přihlídnout při umístění jakékoli stavby. K prokázání této skutečnosti navrhla žalobkyně učinění dotazu na Agenturu ochrany přírody a krajiny.

3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření uvádí, že dodatečně povolovaná stavba se nedotkne osobnostních práv žalobkyně ani práva na soukromí nad míru přiměřenou poměrů v intencích § 1012 a § 1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Žalobkyně vůči sousednímu pozemku nedisponuje žádným individuálním

(zvláštním) právem na to, aby se výstavba na něm omezila více, než jaká omezení standardně vyžadují obecné poměry v území, jež jsou vyjádřeny v územním plánu obce V. B. Dodatečně povolovaná stavba splňuje všechny podmínky stanovené právními předpisy na úseku stavebního řádu včetně podmínek, které byly stanoveny dotčenými orgány. Práh vnímání negativních účinků stavby u jednotlivých osob je zcela subjektivní a nemusí se ve všech případech shodovat s hranicí, kterou striktně stanoví právní předpisy. Žalovaný dále cituje rozhodnutí Nejvyššího správního soudu publikovaného ve sbírce rozhodnutí pod č. 580/2006, ve kterém je definován pojem pohoda bydlení a uvádí, že je třeba současně přihlížet i k subjektivním hlediskům daným způsobem života osob, jichž se má stavba dotýkat, pokud tyto subjektivní nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných standardů se zohledněním zvláštností dané lokality. Při rozhodování o umístění a povolování (včetně dodatečného povolování) staveb dochází často ke střetu různých zájmů, a to zejména zájmu stavebníka, opírající se zpravidla o jeho vlastnické právo k pozemku a o legitimní očekávání, že za splnění zákonem stanovených podmínek obdrží příslušný povolenací úkon stavebního úřadu, a dále zájmu souseda stavebníka na tom, aby budoucí stavba nenarušila jeho vlastnické právo. Vlastnické právo každého subjektu je pak omezeno vždy, a to přinejmenším vlastnickými právy ostatních subjektů, jimž je zákonem poskytována stejná právní ochrana. V průmyslové lokalitě části obce zvané „N. V.“, ve které se dle původní zprávy projektové dokumentace dodatečně povolované stavby navíc nachází též pilnice a dřevozpracující Výrobní družstvo P., pak nelze vyloučit určitý vliv jednotlivých podnikatelských staveb a jejich umístění na okolní pozemky či stavby. Podstatné je, aby míra tohoto vlivu nebyla neúnosná. Žalobkyně nemůže mít veřejné subjektivní právo na to, aby poměry území, v němž se nachází její nemovitosti, byly navždy zakonzervovány a nemohly se měnit. Změny ve využití území v průběhu času, včetně nejrozličnějších stavebních a podnikatelských aktivit, jsou přirozenou součástí vývoje společnosti. V území vymezeném v územním plánu obce V. B. jako průmyslový areál nelze vyloučit určitý vliv jednotlivých staveb a jejich umístění na okolní pozemky či stavby. V daném případě s ohledem na rozsah povolované stavby, navrhovaný způsob užívání, navrhovaná protihluková opatření a na vzdálenost od okolních staveb na sousedních pozemcích nelze předpokládat, že by dodatečně povolovaná stavba měla neúnosný vliv na okolní zástavbu. Žalovaný tedy konstatuje, že povolovaná stavba není v rozporu s požadavky na tzv. „pohodu bydlení“. K záměru byla zpracována dvě hluková posouzení, která byla rovněž podkladem pro vydání závazných stanovisek Krajské hygienické stanice Zlínského kraje (dále jen „KHSZK“). Závěry hlukových posouzení jsou takové, že hodnota hluku z provozu pilnice nepřekročí hygienické limity hluku v denní době, a to za předpokladu, že hodnota hluku z provozu pilnice nepřekročí hygienické hodnoty hluku v denní době, a to za předpokladu, že práce prováděná v pilnici bude při zavřených vratech na západní straně (tedy na straně k rodinnému domu č. p. X na pozemku st. p. X v k. ú. V. B. ve vlastnictví žalobkyně) a na oknech. Hlukové studie dále vychází z předpokladu, že stavebníkem budou provedena určitá protihluková opatření. Oběma hlukovými posouzeními se zabývala KHSZK a vydala souhlasná závazná stanoviska, která byla následně podrobena přezkumu ze strany Ministerstva zdravotnictví ČR, které ve sdělení ze dne 18. 5. 2015, č. j. MZDR 49732/2014-6/OVZ tato závazná stanoviska potvrdilo a shledalo, že stavebníkem předložená hluková posouzení jsou úplná. Dále žalovaný uvedl, že ze zpracované rozptylové studie a odborného posudku dle (dnes již neúčinného) § 17 odst. 5 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že posuzovaný záměr nezpůsobí nárůst ročních imisních koncentrací

částic PM₁₀ tak, aby byl překročen imisní limit pro průměrnou roční koncentraci. K námitce nesplnění požadavku dle § 14 odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, žalovaný uvedl, že to neznamená, že nelze dodatečně povolit stavbu pilnice jenom proto, že se může jednat o významný zdroj hluku. Žalovaný opět odkazuje na výše zmíněné hlukové studie a uzavírá, že dodatečně povolovaná stavba splňuje náležitosti dle § 14 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby. Co se týče nezákonnosti postupu stavebního úřadu a překročení lhůty k podání žádosti žalovaný konstatuje, že stavebník svoji žádost doplnil dne 6. 8. 2013 opožděně, aniž by zažádal o prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu, přičemž správní orgán I. stupně mohl skutečně vydat usnesení o zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Na druhou stranu je nutno konstatovat, že stavebník v podání ze dne 10. 7. 2013 přislíbil doplnění zbývajících podkladů v co nejkratší době, přičemž stavební úřad se rozhodl stavebníkovi „dát šanci k doplnění žádosti“ namísto striktního uplatňování zákona, což žalovaný nepovažuje za natolik závažné pochybení, které by mohlo být důvodem pro zrušení rozhodnutí stavebního úřadu. K námitce týkající se užívání záchodu a umývárny pracovníky pilnice v rodinném domě č. p. X na pozemku st. p. X v k. ú. V. B. žalovaný uvádí, že tato námitka přesahuje námitkové oprávnění žalobkyně. V daném případě neuvedla a ani s použitím § 114 odst. 1 stavebního zákona fakticky nemohla uvést to, jak se dotýká jejího vlastnického práva k rodinnému domu č. p. X na pozemku st. p. X v k. ú. V. B. skutečnost, že stavebník a jeho bratr jakožto pracovníci pilnice budou využívat záchod a umývárnu v rodinném domě č. p. X na pozemku st. p. X v k. ú. V. B. Vzhledem k obecnému znění páté žalobní námitky žalovaný odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Ve věci námitky žalobkyně týkající se způsobu užívání dodatečně povolované stavby se jedná o pouhé spekulace, přičemž nelze předjímat, zda budou či nebudou činnosti v rámci stavby prováděny dvěma osobami. Žalovaný se neztotožňuje s námitkami ohledně hlukových posouzení stavby. Těmito se zabývalo Ministerstvo zdravotnictví ČR, které potvrdilo stanovisko KHSZK ze dne 6. 11. 2013, č. j. KHSZK 1403/2013, přičemž k hlukovým posouzením stanovilo, že tato jsou úplná. Pokud se týká opatření proti hluku, tak dle názoru Ministerstva zdravotnictví ČR nebudou prováděna až následně, nýbrž v rámci zkušebního provozu stavby, přičemž kolaudační souhlas s užíváním stavby může být vydán až při kladném výsledku zkušebního provozu stavby. K námitce týkající se prašnosti a pochybnosti o správnosti rozptylové studie žalovaný uvádí, že rozptylová studie řešila vířivé odlučovací zařízení SPIN sestávající se z jednoho cyklonu, neboť se zde jedná o stacionární zdroj znečištění ovzduší ve smyslu tehdy účinného zařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, ve znění pozdějších předpisů. Dům žalobkyně je od uvažovaného objektu pilnice necelých 70 m a prašnost z jí namítaného pásového dopravníku a pořezu kulatiny motorovou pilou se jeví s ohledem na výše uvedenou vzdálenost jako zanedbatelná, přičemž zároveň nelze po zpracovateli rozumně požadovat, aby v rozptylové studii zahrnovala i žalobkyní vyjmenované zdroje prašnosti jakožto zdroje právními předpisy na úseku ochrany ovzduší neuvažované. K poslední žalobní námitce žalovaný uvádí, že tato záležitost nebyla nikdy za poměrně dlouhou dobu vedení řízení o dodatečném povolení stavby řešena a dle názoru žalovaného se tedy nelze s ohledem na zásadu koncentrace řízení o dodatečném povolení stavby úspěšně domáhat řešení této záležitosti v řízení před soudem.

4. Osoba na řízení zúčastněná se k žalobě nevyjádřila.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

5. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 20. 6. 2011 podal stavebník u správního orgánu I. stupně žádost o dodatečné povolení stavby, ve kterém sdělil, že doklady k žádosti předloží v co nejbližším termínu. Dne 24. 6. 2011 byla stavebníkovi doručena výzva správního orgánu I. stupně, aby doplnil svoji žádost. Téhož dne bylo žalobci doručeno usnesení správního orgánu I. stupně, kterým se přerušuje řízení o dodatečném povolení stavby do 15. 10. 2011. Žalobkyně dne 23. 8. 2011 podala ke správnímu orgánu I. stupně podnět, ve kterém uvedla, že stavba prováděná stavebníkem je neoprávněná. Dne 15. 9. 2011 provedl správní orgán I. stupně na základě podnětu žalobkyně kontrolní prohlídku na rozestavěné stavbě pilnice, při které bylo zjištěno, že stavebník provádí terénní úpravy bez patřičného povolení. Usnesením ze dne 16. 9. 2011, č. j. MěÚ-RpR/44755/2011 byla žalobkyně přibrána do řízení jako účastnice řízení. Dne 26. 9. 2011 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby. Dne 14. 10. 2011 požádal stavebník o prodloužení lhůty k doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby do 31. 12. 2011, čemuž bylo následně usnesením ze dne 24. 10. 2011, č. j. MěÚ-RpR/51690/2011 vyhověno. Stavebník o prodloužení lhůty zažádal opětovně, a to 29. 12. 2011, a žádal o prodloužení lhůty do 31. 1. 2012, čemuž bylo usnesením ze dne 4. 1. 2012, č. j. MěÚ-RpR/00601/2012 vyhověno. Usnesením ze dne 8. 2. 2012 bylo zahájeno řízení a nařízeno ústní jednání na den 6. 3. 2012, kterého se účastnil zástupce žalobkyně Mgr. Stoček a přednesl zde námitky, které žalobkyně uplatňuje. Žalobkyně mimo jiné zpochybnila stanovisko KHSZK ze dne 20. 12. 2012, č. j. KHSZK/25245/2011/3.5/HP/VS/KON-02, přičemž správní orgán I. stupně požádal dotčený orgán o stanovisko k těmto námitkám. Dále bylo zpochybněno stanovisko žalovaného ze dne 31. 1. 2012, č. j. KÚZL6094/2012 a i v tomto případě byl požádán dotčený orgán o stanovisko. Dne 4. 6. 2013 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. MěÚ-RpR/09685/2012, kterým dodatečně povolil stavbu pilnice a manipulační plochy na pozemku parc. č. 728/1 (orná půda) v katastrálním území Valašská Bystřice a dále stanovil podmínky pro provedení stavby. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala odvolání. Žalovaný napadené rozhodnutí zrušil rozhodnutím ze dne 12. 9. 2012, č. j. KUZL 62091/2012 a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně. Stavebník požádal dne 10. 4. 2013 o prodloužení lhůty k doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby do 10. 7. 2013, čemuž bylo usnesením ze dne 15. 4. 2013, č. j. MěÚ-RpR/12491/2013 vyhověno. Žalovaný toto usnesení rozhodnutím ze dne 23. 7. 2013, č. j. KUZL 50083/2013 zrušil a řízení zastavil. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 6. 8. 2013, č. j. MěÚ-RpR/26026/2013 přerušil na dobu 180 dnů ode dne doručení výzvy řízení zahájené podáním žádosti dne 20. 6. 2011 o dodatečném povolení stavby. Žalovaný toto usnesení změnil tak, že se řízení o dodatečném povolení stavby přerušuje na 180 dnů ode dne doručení výzvy ze dne 6. 8. 2013, č. j. MěÚ-RpR/26024/2013, a to rozhodnutím ze dne 12. 1. 2014, č. j. KUZL 3108/2014. Dne 29. 11. 2013 bylo žalobkyni doručeno oznámení nového projednání a pozvání k ústnímu jednání na den 19. 12. 2013. Správní orgán I. stupně vydal dne 22. 4. 2014 rozhodnutí č. j. MěÚ-RpR/15357/2014, kterým dodatečně povolil stavbu pilnice a manipulační plochy na pozemku parc. č. X (orná půda), X (vodní plocha) v katastrálním území V. B. a stanovil podmínky pro povolení stavby. Žalovaný na základě odvolání podaného žalobkyní rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání rozhodnutím ze dne 30. 6. 2015, č. j. KUZL 34806/2015. Dne 28. 1. 2016 rozhodl správní orgán pod č. j. MěÚ-RpR/01006/2016 o dodatečném povolení stavbu pilnice a manipulační plochy na pozemku parc. č. X (orná půda), X (vodní plocha) v katastrálním území V. B. a stanovil podmínky pro povolení stavby. Žalovaný o odvolání rozhodl rozhodnutím, ze dne 27. 4. 2016, č. j. KUZL 27603/2016 tak, že výrok III.

napadeného rozhodnutí změnil v části týkající se vypořádaných námitek žalobkyně a ve zbytku rozhodnutí potvrdil s odůvodněním, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo ve výroku III. nesprávné, resp. neúplné neboť nebylo rozhodnuto o všech žalobkyní uplatněných námitkách (konkrétně nebylo rozhodnuto o námitkách 19 – 20).

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Krajský soud postupoval v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. a ve věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci s tímto postupem souhlasili.
8. K žalobnímu bodu 2a) soud uvádí, že žalobkyně v žalobě netvrdí, v čem konkrétně by měla spočívat jí tvrzená nedostatečnost zabývání se pohodou bydlení správními orgány. Takto formulovaná žalobní námitka je příliš obecná, proto ji soud nemohl vypořádat jinak než obecně. K tomu soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že *„čím je žalobní bod nebo stížní námitka obecnější, tím obecněji jej může soud posuzovat. Není na místě, aby soud za stěžovatele jakkoliv domýšlel další argumenty nebo vybíral z reality skutečnosti, které žalobu či kasační stížnost podporují.“* Dle obsahu rozhodnutí správních orgánů krajský soud konstatuje, že se oba ve věci rozhodující správní orgány tzv. pohodou bydlení zabývaly dostatečně.
9. Správní orgán I. stupně se pohodě bydlení věnuje na str. 20 svého rozhodnutí v rámci vypořádání námitek žalobkyně, které vznesla již v průběhu stavebního řízení. Správní orgán I. stupně uvedl, že k pojmu pohoda bydlení lze odkázat na stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj č. j. 21280/99-32, kde se uvádí, že tento pojem není ve vyhlášce o obecných technických požadavcích na výstavbu definován. Při praktické aplikaci se za pohodu bydlení považuje souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, respektive aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení. Pohoda bydlení je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj., čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.). K pohodě bydlení se vyslovil také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005-116, v němž odkázal na stejné principy pohody bydlení, které zmínilo Ministerstvo pro místní rozvoj ve svém stanovisku. Pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech. Hlediskem možných vlivů stavby na okolí, resp. na okolní obytnou zástavbu se zabývaly dotčené orgány, které ke stavbě vydaly souhlasná stanoviska. Podmínky dotčených orgánů jsou obsaženy ve výroku rozhodnutí a projektová dokumentace je v souladu s nimi zpracována. Z předložených dokladů vyplývá, že realizací a následným užíváním povolované stavby nedojde k narušení pohody bydlení ve vztahu k rodinnému domu č. p. X. Žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí opětovně pohodou bydlení žalobkyně zabýval, neboť žalobkyně ve svém odvolání namítala, že se správní orgán I. stupně nezabýval dostatečně námitkou narušení pohody bydlení, tuto námitku blíže nespecifikovala. Žalovaný tak v odůvodnění svého rozhodnutí přistoupil k zevrubnému vypořádání námitek ve věci tzv. pohody bydlení, a to na str. 10-12 svého rozhodnutí, kde se zabýval vymezením tohoto pojmu, zabýval se

hlukem a hlukovými studiemi, rozptylovou studií a odborným posudkem, z nichž vyplývá, že jsou učiněna opatření, aby byla pohoda bydlení žalobkyně zajištěna, dále učinil závěr o tom, že dodatečně povolovaná stavba se nedotkne osobnostních práv žalobkyně ani práva na soukromí nad míru přiměřenou poměrům v intencích § 1012 a 1013 zákona č. 89/2012 Sb. Dále uvedl, že žalobkyně vůči sousednímu pozemku nedisponuje žádným individuálním zvláštním právem na to, aby se výstavba na něm omezila více, než jaká omezení standardně vyžadují obecné poměry v území, jež jsou vyjádřeny v územním plánu obce V. B., z podkladů pro vydání rozhodnutí vyplývá, že dodatečně povolovaná stavba splňuje všechny podmínky stanovené právními předpisy na úseku stavebního řádu včetně podmínek, které byly stanoveny dotčenými orgány. Dále se žalovaný podrobně zabýval střetem zájmů při výstavbě a správně uvedl, že určité zatížení okolí způsobuje každá stavba, přičemž po vlastnících okolních staveb je spravedlivé požadovat, aby takové zatížení snášeli, pokud je přiměřené poměrům a nevybočuje v podstatné míře od obecně požadovaných standardů na bydlení s přihlédnutím ke konkrétním zvláštnostem lokality. Dodatečně povolovaná stavba je umístěna v průmyslové lokalitě části obce zvané „N. V.“, ve které se navíc nachází též pilnice a dřevozpracující Výrobní družstvo P., nelze tak vyloučit vliv jednotlivých podnikatelských staveb a jejich umístění na okolní pozemky či stavby. Podstatné je to, aby míra tohoto vlivu nebyla neúnosná. V daném případě s ohledem na rozsah povolované stavby, navrhovaný způsob užívání, navrhovaná protihluková opatření a na vzdálenost staveb od okolních staveb na sousedních pozemcích nelze předpokládat, že by dodatečně povolovaná stavba měla neúnosný vliv na okolní zástavbu. Žalovaný uzavřel, že s ohledem na výše uvedené nezbyvá než konstatovat, že dodatečně povolovaná stavba není v rozporu s požadavky na tzv. „pohodu bydlení“.

10. Takovéto posouzení považuje krajský soud za zcela dostatečné, neboť správní orgány se intenzitou narušení jednotlivých činitelů tvořících souhrnně pohodu bydlení důkladně zabývaly v souladu s výše uvedeným rozsudkem Nejvyššího správního soudu, v němž je uvedeno, že *pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech*, a dospěly k závěru, že k narušení pohody bydlení žalobkyně nedojde. Pokud žalobkyně zdůraznila narušení pohody bydlení zvýšenou hladinou hluku a vibracemi, znečištěním ovzduší pilinami, prachem a jinými emisemi, k tomu krajský soud poukazuje na zpracovanou hlukovou a rozptylovou studii a závěry správních orgánů, že k narušení pohody bydlení nedojde ani těmito emisemi. Jak správně uvedl žalovaný, nemůže mít žalobkyně subjektivní veřejné právo na to, aby poměry v území, v němž se nachází její nemovitosti, byly navždy zakonzervovány a nemohly se měnit. Změny ve využití území v průběhu času, včetně nejružnějších stavebních a podnikatelských aktivit jsou přirozenou součástí vývoje společnosti. Je však nutné posoudit vliv nové stavby na stavby stávající, přičemž nesmí dojít k narušení pohody bydlení nad míru přiměřenou poměrům. Krajský soud má s ohledem na výše uvedené za to, že správní orgány této své povinnosti dostály.
11. Pokud jde o tvrzení žalobkyně, že se správní orgány nezabývaly zvláštností lokality, kde je pilnice umístěna, když tato se nachází ve III. zóně Chráněné krajinné oblasti Beskydy (shodnout námitku žalobkyně uplatnila v odvolání), toto tvrzení je vyvráceno obsahem správního spisu. Ve správním řízení bylo předloženo souhlasné závazné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, Správy Chráněné krajinné oblasti Beskydy, s dodatečným povolením stavby, ze dne 23. 11. 2011, která je správním orgánem příslušným k vyjádření se k možnému zásahu do chráněné krajinné oblasti. Tuto

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

skutečnost konstatoval jak správní orgán I. stupně, když na str. 23 svého rozhodnutí uvedl, že vycházel i ze závazného stanoviska Správy Chráněné krajinné oblasti Beskydy, která neměla výhrady proti dodatečnému povolení stavby, tak žalovaný ve svém rozhodnutí na str. 9, kde uvedl, že z rozhodnutí správního orgánu I. stupně nevyplývá, že by se nezabýval skutečností, že se dotčené území nachází ve III. zóně CHKO Beskydy, stavební úřad si k projednání žádosti vyžádal stanoviska dotčených orgánů včetně stanoviska Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, Správy Chráněné krajinné oblasti Beskydy. Stavební úřad vycházel mimo jiné i z těchto závazných stanovisek, přičemž bylo primárně na těchto dotčených orgánech, aby stanovily, zda dodatečným povolením stavby dojde či nedojde k zásahu do Chráněné krajinné oblasti Beskydy. S ohledem na obecnost námitky žalobkyně tak soud toliko konstatuje, že se správní orgány zvláštností lokality CHKO Beskydy zabývaly.

12. Žalobní bod č. 2a) krajský soud shledává nedůvodným.
13. K žalobní námitce č. 2b) krajský soud poznamenává, že i tyto skutečnosti žalobkyně namítala již v průběhu správního řízení a v rámci odvolacích námitek. Dle názoru krajského soudu není pravdou, že by správní orgán hodlal řešit případný hluk a vibrace až následně. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí stanovil podmínky pro provedení stavby, mezi jinými i podmínky týkající se měření hluku během zkušebního provozu stavby pilnice a manipulačních ploch, s tím, že pokud by byla doložena prokazatelná překročení hygienických limitů hluku, budou provedena po projednání s krajskou hygienickou stanicí protihluková opatření. Za situace, kdy k žádosti o dodatečné povolení předmětné stavby byla předložena hluková studie předmětného záměru, sloužící k odhadu důsledků realizace záměru v území, z níž vyplývá, že je předpoklad, že při provozu stavby pilnice a manipulačních ploch je možno zajistit nepřekročení budoucí akustické situace v zájmovém území, k této studii bylo vydáno závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, kterým se následně zabývalo k námitkám žalobkyně Ministerstvo zdravotnictví, a následně správní orgán „zabezpečil“ dodržení hygienických hlukových limitů stanovením podmínek ve výroku svého rozhodnutí, nelze takový postup považovat za porušení ustanovení § 14 vyhlášky č. 268/2009 Sb. Nadto soud uvádí, že správní orgán hodlá případný nadlimitní hluk řešit v rámci zkušebního provozu, kdy se ověřuje funkčnost a vlastnosti provedené stavby podle dokumentace, nikoli až po něm, jak tvrdí žalobkyně, neboť pokud by byly hygienické limity hluku překročeny, nebude stavbě udělen kolaudační souhlas a nebude možné stavbu užívat. Žalovaný se s odvolací námitkou žalobkyně obdobně vypořádal na str. 5 a str. 10 svého rozhodnutí. Je nutné vzít na vědomí, že v řízení o dodatečném povolení stavby musí povolována stavba splnit všechny zákonné podmínky (ustanovení § 129 odst. 3 stavebního zákona), nicméně jedná se o návrhové řízení, v němž se posuzuje návrh stavebníka, a není možné stavebníkovi nařídít, aby stavbu umístil jinde. Správní orgán se z povahy věci nemůže v řízení o dodatečném povolení stavby zabývat jinými variantami řešení stavby, než o jejíž povolení žádá stavebník.
14. Krajský soud se nemohl zabývat námitkami žalobkyně, v nichž namítala nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně v souvislosti s opožděným doplněním podkladů ze strany stavebníka (žalobní námitka č. 2c), stejně tak jako námitkou ohledně závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje č. j. KHSZL 0623/2012 ze dne 23. 4. 2012 týkající se souhlasu s umístěním WC a umývárny pro pracovníky pilnice ve vedlejší rodinném domě (námitka č. 2d). Zrušení rozhodnutí správního orgánu se může v souladu s

§ 65 odst. 1 s. ř. s. úspěšně domáhat pouze ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Z toho ustanovení vyplývá, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu vydaného v řízení o dodatečném povolení stavby může žalobkyně namítat pouze porušení svých práv, a nikoliv také práv jiného subjektu nebo veřejného zájmu (např. porušení obecně závazného právního předpisu). Tento závěr je potvrzován dosavadní konstantní judikaturou správních soudů. Již Vrchní soud v Praze ve vztahu k předchozí právní úpravě správního soudnictví, která byla v tomto ohledu založena na obdobných principech, v rozsudku ze dne 17. 5. 1999, č. j. 6 A 95/94 - 87, judikoval, že žalobce se může ve správním soudnictví domoci ochrany jen proti porušení těch vlastních práv, na nichž byl vydaným rozhodnutím sám zkrácen, žalobce tedy před správním soudem není oprávněn např. k tomu, aby si žalobou osvojil námitky třetích osob, uplatněné v řízení správním a týkající se porušení práv těchto osob, tím spíše tam, kde taková třetí osoba sama žalobu nepodala. Obdobně Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 25. 10. 2006, č. j. 15 Ca 144/2005 - 83, uvádí, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu vydaného ve sloučeném územním a stavebním řízení může žalobce namítat pouze porušení svých práv, a nikoliv také práv jiného subjektu nebo veřejného zájmu, pokud nejde o subjekt, kterému ve správním řízení zvláštní zákon přiznává oprávnění prosazovat a obhajovat zájmy společnosti. Proto žalobce v řízení o žalobě nemůže namítat ani porušení práv jiných osob zúčastněných na řízení, a to i kdyby měly stejný zájem na vyhovění žalobě. Konečně i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001 - 67, publikovaném pod č. 379/2004 Sb. NSS, konstatoval, že žalobce může účinně namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou byl zkrácen na svých právech, přičemž zkrácením na právech je pak nutno rozumět nejen zkrácení na právech hmotných, ale i na právech procesních.

15. Z každé námítky uplatněné v žalobě tak musí být zřejmé, jakým způsobem byla žalobkyně ve vztahu k dané námitce žalobou napadeným rozhodnutím nebo řízením, které mu předcházelo, zkrácen na svých právech (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). V případě žalobních námitek č. 2c) a 2d) žalobkyně žádné takové zkrácení svých práv netvrdí. Tvrdí toliko porušení obecně závazných právních předpisů bez jakéhokoli vztahu ke svým právům. Krajský soud se tak těmito námitkami s ohledem na výše uvedené nezabýval.
16. Pokud jde o žalobní námitku č. 2e), k té krajský soud s odkazem na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 8. 1997, sp. zn. 6 A 40/96, konstatuje, že nepovažuje za řádný žalobní bod všeobecný odkaz na odvolací námitky uplatněné ve správním řízení. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné*. Smyslem uvedení žalobního bodu je především vymezení obsahu soudního přezkumu tak, aby bylo zřejmé, jaké konkrétní skutkové a právní otázky má soud posuzovat z hlediska žalobcem tvrzené nezákonnosti či nicotnosti rozhodnutí. Jedná se přitom o odraz dispoziční zásady, která svěřuje žalobci, aby sám uvedl, proti čemu a z jakých konkrétních důvodů žalobu podává. Podle § 75 odst. 2 s. ř. s. je totiž soud žalobními body vázán a toliko v jejich mezích přezkoumává napadené rozhodnutí správního orgánu. Líčení skutkových okolností přitom nemůže být typovým vystižením určitých obvyklých nezákonností, k nimž může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Právní

důvody nezákonnosti či nicotnosti napadeného rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud mohl dostatečně vymezit, ve vztahu k jakým právním normám bude směřovat jeho přezkum (srov. Potěšil L., Šimíček V. a kol.: Soudní řád správní, Komentář, Leges, Praha 2014, str. 629 a násl. a tam zmíněný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS). Takto požadované kvality žalobního bodu nemůže splňovat obecný odkaz na odvolací námitky, neboť se jedná o natolik nekonkrétní důvod, z něhož není možné nikterak dovodit, jaké skutkové a právní otázky mají být předmětem soudního přezkumu.

17. Námitku žalobkyně č. 2f) soud rovněž shledává nedůvodnou. Předně je nutné uvést, že není pravdivé tvrzení žalobkyně, že autor studie vyšel z předpokladu, že zdrojem hluku budou jen dva stroje. Z hlukové studie zpracované Ing. L. R. vyplývá, že při zpracování studie se zabýval rámovou pilou, okružní pilou, motorovou řetězovou pilou, omítací pilou, zohlednil i vysokozdvizný vozík, pásový dopravník, vířivý odlučovač SPIN, brusku na pilové listy a na základě této studie navrhl stavební opatření pro zvýšení zvukové izolace obvodové konstrukce pilnice. Při stanovení hladiny hluku pro prostor pilnice místnost č. 101, kde budou umístěny pily, vyšel zpracovatel studie ze skutečnosti, že v pilnici budou pracovat dva zaměstnanci, a proto vybral při posouzení tohoto prostoru dvě zařízení s nejvyšší hlučností. Tento závěr je správný, neboť pily jsou zařízení, u kterých nelze uvažovat o jejich používání bez pracovníků. Dále se zabýval místností č. 102 a hlučností brusky na pilové listy, která se má v této místnosti nacházet. Při posuzování venkovního prostoru se zabýval hlučností pilnice, vířivého odlučovače, dopravníku. Tvrzení žalobkyně jsou tak vyvrácena obsahem správního spisu, když není pravdou, že by zpracovatel uzavřel, že zdrojem hluku budou jen dva stroje. Námitkami žalobkyně proti hlukové studii se velmi podrobně zabýval již správní orgán I. stupně, a to na str. 9-18 svého rozhodnutí. Jak uvedeno výše, z důvodu nesouhlasu žalobkyně se závazným stanoviskem Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, jenž vycházelo z předmětného hlukového posouzení, se tímto stanoviskem zabývalo Ministerstvo zdravotnictví, které rovněž dospělo k závěru, že předložená hluková posouzení jsou úplná. Žalovaný odvolací námitku žalobkyně týkající se hlukové studie rovněž vypořádal jako nedůvodnou, a to na str. 10-11 svého rozhodnutí, když znovu poukázal na přezkum závazného stanoviska Ministerstvem zdravotnictví a jeho závěry. Dále jak správní orgán I. stupně tak žalovaný uvedli, že nemůže být předjímana skutečnost, že stavebník bude porušovat podmínky, za jakých je stavbu oprávněn realizovat, popř. i užívat, a že nelze předjímat či spekulovat o způsobu provádění či užívání dodatečně povolené stavby, tedy zda budou či nebudou činnosti v rámci užívání prováděny dvěma osobami. Soud takové vypořádání námitky považuje za dostatečné, úvahy správního orgánu I. stupně i žalovaného za zcela logické. Skutečně nelze předjímat, že stavebník předkládá správnímu orgánu nepravdivé údaje, a vyžadovat zpracování hlukové či jiné obdobné studie na maximální možné zatížení provozu záměru, pokud takové zatížení stavebník dle předložené projektové dokumentace nepředpokládá.
18. Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku žalobkyně týkající se rozptylové studie (žalobní námitka č. 2g). Předně není pravdou, že by se správní orgány touto námitkou žalobkyně nezabývaly. Správní orgán I. stupně se námitkami žalobkyně týkající se ochrany ovzduší, námitkami proti rozptylové studii a prachem z manipulačních ploch a z nezakrytého dopravníku zabýval na str. 18-19 svého rozhodnutí při vypořádání námitek žalobkyně označených bodem 3 a 4. Žalovaný se obdobnými odvolacími námitkami žalobkyně zabýval na str. 10 předposlední odstavce a na str. 11 svého rozhodnutí. Krajský soud k namítanému sděluje, že RNDr. Z. K. zpracovala v prosinci 2011 jak odborný

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

posudek na záměr pilnice, tak rozptylovou studii. Vyšla přitom z kategorizace zdrojů znečišťování ovzduší, jak je upraven nařízením vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, a posuzovaný záměr správně zařadila dle přílohy č. 1 tohoto nařízení do *kategorie 6.2, průmyslové zpracování dřeva, střední zdroj - pily, výroby nábytku a dřevěných konstrukčních desek a truhlárny a jiné opracování dřeva o roční projektované kapacitě rovné nebo větší než 150 m³, třídění a mletí dřevních třísek, doprava a manipulace dřevních třísek a dřevního prachu při výrobě dřevotřískových, dřevovláknitých a OSB desek*, kde jsou rovněž stanoveny emisní limity a podmínky provozu daného zdroje znečištění. Následně vypočítala emisní charakteristiku zdroje znečištění a zhodnotila zvolené zařízení ke snižování emisí, vlivový odlučovač SPIN. Dle závěru studie posuzovaný záměr nezpůsobí nárůst ročních imisních koncentrací suspendovaných částic PM₁₀ tak, aby byl překročen imisní limit pro průměrnou roční koncentraci, nebude dle provedených výpočtů přispívat významnou měrou k případnému zatížení ovzduší koncentracemi suspendovaných částic PM₁₀. Krajský soud je tak názoru, že rozptylová studie netrpí vadou. Studie zohledňuje pouze zákonem předvídané stacionární zdroje znečištění ovzduší, nemůže zohledňovat jakýkoli možný zdroj znečištění. Žalobkyní uváděné potenciální zdroje prašnosti tak nebylo možné do studie zahrnout, neboť se jedná o zdroje znečištění právními předpisy na úseku ochrany ovzduší neuvažované. Pokud se žalobkyně domnívá, že by závěry studie mohly být jiné, musí konkrétní skutečnosti nejen tvrdit, ale i prokazovat. Žalobkyně však opakovaně toliko neguje závěry správních orgánů, ale svá tvrzení ničím nedokládá.

19. K poslední žalobní námitce týkající se nové skutečnosti, a sice zjištění výskytu zvláště chráněného živočicha bobra evropského, krajský soud konstatuje, že správní soud při přezkumu rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který byl v době rozhodování žalovaného (ustanovení § 75 s. ř. s.), v případě nyní posuzované věci tedy ze skutkového a právního stavu ke dni 27. 4. 2016. Zjištění výskytu zvláště chráněného živočišného druhu po vydání rozhodnutí žalovaného je tak skutečností, k níž soud nemůže při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí přihlížet.
20. Krajský soud ze všech výše uvedených důvodů žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.
22. O náhradě nákladů řízení osoby na řízení zúčastněné rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když této osobě neuložil v řízení žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. listopadu 2017

JUDr. Zuzana Šnejdrová Ph.D. v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.